

Drama in kerkuilenfamilie

Niets kon vermoeden dat 2016 voor onze uilen zou evolueren van topjaar naar flopjaar. Het begon nochtans heel goed. Voor het tweede jaar op rij waren onze kerkuilen al vroeg in het voorjaar goed op dreef. Tijdens onze nachtrust werden we gestoord door hun geluiden en kreten, maar ach, wat kon het ons deren: we waren blij dat ze weer actief waren.

In 2015 bestond hun kroost uit 3 jongen. Dit jaar verwachtten we hetzelfde en wie weet, misschien zouden ze het nog beter doen? Af en toe stonden we 's avonds een tiental minuten 'op wacht', luisterend tot de jonge uilen kabaal maakten om voedsel te bedelen. Het 'blazen' werd stilaan luider, zelfs al vroeg op de avond: tijd om kerkuilenwerkgroep van 'Natuurpunt De Torenvalk' te contacteren.

Vrijdagavond 3 juni kwamen ze langs en brak het moment suprême aan: altijd spannend wanneer de bak geopend wordt. Hoeveel jongen zijn er? Hoe groot zijn ze? Tot onze grote verwondering was de familie gezegend met 4 grote jongen, waarvan zelfs de donsveren al bijna verdwenen waren. Er lag zelfs nog een klein jong dood in de bak: dit was eigenlijk een nest met maar liefst 5 jonge kerkuilen. De jonge vogels waren ongeveer 60 dagen oud en werden gemeten, geringd en gewogen. Prachtige uilen waren het, variërend in kleur van donker naar bleek.

Maar daarna begon het ... De maand juni was de start van een lange periode met regen. Het water viel met bakken uit de lucht. Dat maakte het moeilijk voor het ouderpaar om voldoende eten te vinden voor hun kroost.

Het voedsel van kerkuilen bestaat vooral uit muizen en jonge ratten en een kerkuilenjong heeft 4 à 5 muizen

per nacht nodig. Twee nachten na elkaar zonder muizen is deze jonge vogels al fataal. Oudere uilen hebben gelukkig meer weerstand.

Uilen hebben een erg donzige en zachte bevedering. Dat is een voordeel maar ook een nadeel. Zo kunnen ze quasi geruisloos jagen, wat het makkelijker maakt om prooien te verschalken. Maar bij regenweer wordt hun verenkleed onmiddellijk nat en krijgen ze het koud. Als het dan oude wijven regent, wordt jagen wel héél moeilijk, los van het feit dat de muizen en ratten dan ook liever in hun holletje blijven schuilen.

Ergers nog: heel wat weiden kregen zo veel water te verwerken dat de muizengangen onder liepen. Een ramp voor de muizenpopulatie. Normaal gezien vliegen de kerkuilenjongen in juni uit, maken ze oefenvluchtjes en leren ze op muizen jagen, maar als die er niet zijn... dan krijg je een regelrechte ramp.

Op een morgen halfweg juni vonden we het eerste slachtoffer dood onder een hangar. Enkele dagen later een tweede jonge kerkuil, tamelijk mager, gewoon op de grond in onze kruidentuin. We konden hem makkelijk vangen en zetten hem terug in de bak, hopen dat de ouders de nodige muizen zouden aanvoeren. Helaas. De volgende ochtend lag het jong dood onder de uilenbak. Dan, een drietal dagen later, verdoeme toch, het is toch niet waar... een derde slachtoffer.

Van het vierde jong hebben we niets meer gehoord of gezien. Misschien heeft deze jonge uil het wel overleefd? Of is hij ook ergens in de omgeving gestorven?

Ja, de natuur kan soms hard zijn. Maar wat kunnen we ertegen doen? In uiterste nood misschien zelf muizen kweken en voederen?

Tekst en foto's: Willy en Leen De Ruyter

Deze jonge kerkuil vonden we, tamelijk mager, op de grond in onze kruidentuin.